

Levný řadič pro 16 modelářských servopohonů

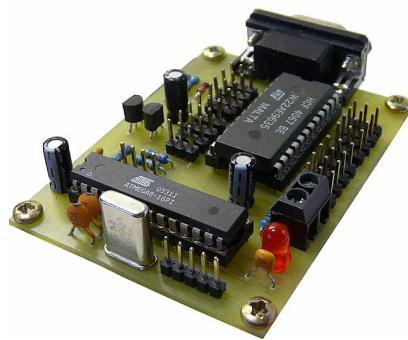
Matěj Kubička

Tento servodriver je schopný pracovat až se šestnácti modelářskými servopohony najednou. Je možné jej ovládat běžnou sériovou linkou, s dodatečnými úpravami v řidicím programu i přes sběrnici I²C (resp. TWI). Deska byla vyvinuta s důrazem na jednoduchost a možnost postavit si ji v domácích podmírkách. S tímto servodriverem budete schopni za pomoci různých stavebnic postavit šestinohého chodícího robota, robotickou ruku, či jinou hračku.

Modelářské servo je levný a nenáročný pohon, schopný natočení rotoru pod úhlem specifikovaným modulací signálu. Je vhodný pro použití všude tam, kde je zapotřebí nastavovat polohu. Běžné servo je složeno z malého stejnosměrného motoru, převodovky, zpětnovazebního odpovědového snímače natočení a řidící logiky. Servo bývá připojeno třemi vodiči – dva jsou napájecí, třetím se přivádí řidicí signál.

Ovládací signál je modulovaný s nepříliš kritickou periodou 20 ms,

průběhem připomínající pulsně-šířkovou modulaci - PWM. Každých 20 ms musí obsluha serva vygenerovat impuls o délce 1 až 2 ms. První milisekunda slouží pro inicializaci a délka impulsu v druhé milisekundě odpovídá informaci o natočení rotora.

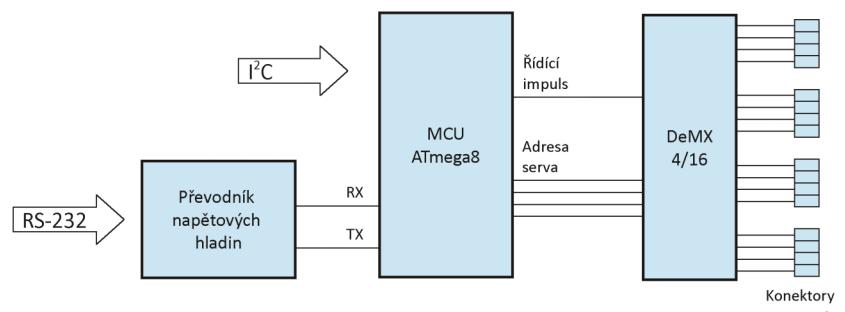

ru. Jak napovídá tabulka 1, existuje přímá úměra mezi natočením a délkou řidicího impulsu.

Tabulka je teoretická, maximální úhel natočení je dán typem serva a často je maximálně ±90 °. V takovém případě jsou využitelné impulzy v rozsahu od 1,25 do 1,75 ms pro natočení od -90 ° do +90 °.

Řízení servomotorů

Mikrokontrolér vysílá signál pro natočení všech serv sériově v čase po jednom vodiči a zároveň generuje na výstupech čtyřbitovou adresu serva, kterému patří aktuálně vysílaný signál. Demultiplexer ze 4 na 16 (CMOS

Obr. 1. Blokové schéma obvodu

Tabulka 1. Přímá úměra mezi řidicím impulsem a natočením rotoru

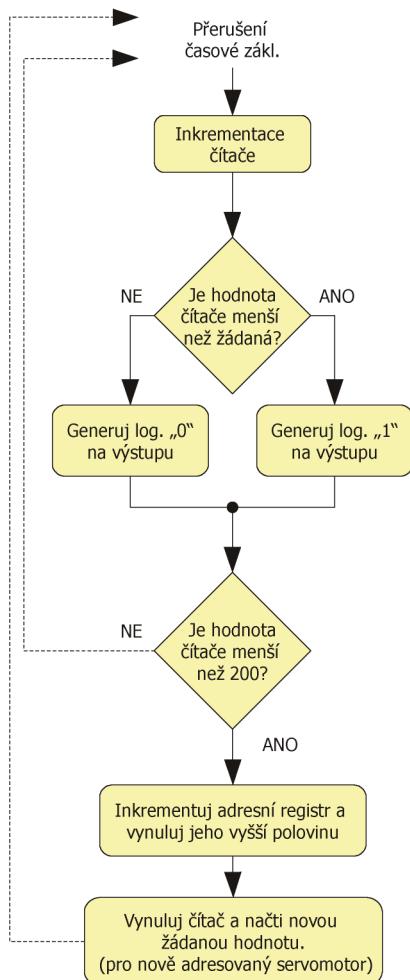
Trvání impulsu [ms]	Natočení rotoru [°]
1,00 ms	-180 °
1,25 ms	-90 °
1,50 ms	0 °
1,75 ms	90 °
2,00 ms	180 °

Tabulka 2. Typické nastavení všech 16 servomotorů. M1 až M16 jsou jednobajtové hodnoty natočení pro servomotory 1 až 16

0xFF|M1|M2|M3|M4|M5|M6|M7|M8|M9|M10|M11|M12|M13|M14|M15|M16|

Tab. 1. Zoznam obvodov, ktoré umožňuje programátor PonyProg programovať

I2C BUS 8bit EEPROM 2401-A, 2401-B, 2402, 2404, 2408, 2416, 24325, 24645	ATmega128, ATtiny12, ATtiny15, ATtiny22, ATtiny26, ATtiny2313
I2C BUS 16 bit EEPROM 24E16, 2432, 2464, 2465, 24128, 24256, 24512	AT89S micro AT89S252, AT89S53
I2C BUS AT17 EEPROM AT1765, AT17128, AT17256, AT17512, AT17010	PIC16micro PIC16X83, PIC16X84, PIC16F84A, PIC16F870, PIC16F871, PIC16F872, PIC16F873, PIC16F874, PIC16F876, PIC16F877, PIC16F873A, PIC16F874A, PIC16F876A, PIC16F877A, PIC16F627, PIC16F628
MicroWire 16 EEPROM 9306, 9346, 9356, 9357, 9366, 9376, 9386	PIC12micro PIC12C508, PIC12C509, PIC12C508A, PIC12C509A, PIC12C518, PIC12C519, PIC12C671, PIC12672, PIC12CE673, PIC12CE674
SPI EEPROM 25010, 25920, 25040, 25080, 25160, 25320, 2564X, 95640, 25128, 25256	ImBus EEPROM MDA2062, MVM3060
AVR mikro AT90S1200, AT90S2313, AT90S2323, AT90S2333, AT90S2343, AT90S4414, AT90S4433, AT90S4434, AT90S8515, AT90C8534, AT90S8535, ATmega603, ATmega103, ATmega8515, ATmega8535, ATmega8, ATmega16, ATmega161, ATmega162, ATmega163, ATmega163, ATmega169, ATmega32, ATmega232, ATmega64,	SDE2506 EEPROM X2444 EEPROM S2430, X2444, X2445

Obr. 2. Vývojový diagram programu

4067) poté přidělí podle adresy vlastní signál ke každému servu. Takto je možné ovládat až 16 servomotorů najednou a to bez žádné speciální, či složité elektroniky.

Komunikace a ovládání servodriveru

Servodriver využívá komunikační standard EIA RS-232c, který pochází z 70. let minulého století a představuje fyzickou komunikační vrstvu obecně známou jako sériová linka. Definuje, jak by sběrnice měla fyzicky vypadat a jakým způsobem po ní přenášet data. Neřeší daleko vyšší vrstvy – režii komunikace a vlastní protokol, tj. co přenášená data pro připojená zařízení znamenají. Tento obvod komunikuje asynchronně s parametry 4800 Bd, 8 bitů, bez parity, 2 stopbity.

Použitý protokol pro komunikaci se softwarově nadřazeným zařízením byl maximálně zjednodušen. Jde o čistě jednosměrnou komunikaci ze strany nadřazeného zařízení. Nadřazené zařízení je cokoliv se sériovým portem – od mobilního telefonu až po počítač. Každý datový paket začíná hodnotou 0xFF (255), kterou nastavíme ukazatel v datové paměti na první

servo. Každý další přijatý bajt je považován za žádanou hodnotu natočení toho motoru, na který ukazuje vnitřní adresní ukazatel. Tento ukazatel je zároveň po uložení žádané hodnoty inkrementován.

Žádaná hodnota natočení servomotoru je očekávána jako číslo v rozsahu 0 až 200, které vyjadřuje násobek 10 µs. Například hodnota 125 znamená $125 \cdot 10 \mu\text{s} = 1,25 \text{ ms}$, tedy natočení -90°.

Typickým příkladem jak nastavit úhly natočení všech motorů, je odesláním balíku dat o velikosti 17 bajtů, kde první bajt musí mít hodnotu 0xFF a další bajty určují natočení rotoru jednotlivých servomotorů. Tabulka 2 ukazuje typické nastavení všech servomotorů.

Algoritmus generování impulsů pro serva

Algoritmus pracuje s časovou základnou 10 µs – tj. každých 10 µs je vyvoláno uvnitř mikrokontroléru přerušení. Mikrokontrolér má v paměti SRAM uložené údaje o natočení pro všechny servomotory vyjádřené jako násobek 10 µs. Například údaj 105 pro daný servomotor znamená vygenerování intervalu dlouhého 1,05 ms pro rotor přibližně v poloze -170°. Ten toto způsob není příliš efektivní, protože program velice jednoduchý a nároky na mikrokontrolér nepřekračují jeho možnosti.

Vždy, když nastane přerušení časové základny, je přičtena jednička k obsahu osmibitového registru, který počítá čas generovaného impulsu. Poté je stav čítače porovnán se žádanou hodnotou a v závislosti na výsledku je nastaven stav na výstupu.

Dále algoritmus zkонтroluje přetečení čítače. Maximum pro běžné modelářské servo jsou 2 ms – odpovídá hodnotě 200 v čítači. Pokud je hodnota menší než 200, čítač nepřetečí a obsluha přerušení ukončí.

Pokud čítač přetečl, program přejde na další servomotor. Přičte se jednička k hodnotě v registru, který obsahuje adresu servomotoru a vynuluje se vyšší čtyři bity v tomto registru. Tím

se zajistí že hodnota v adresním registru bude rotovat v rozsahu 0 až 15. Poté se vynuluje časový čítač a pro nové servo se z datové paměti načte nový údaj o délce impulsu (úhlu natočení). Vše je přehledně rozkresleno na diagramu na obr. 2.

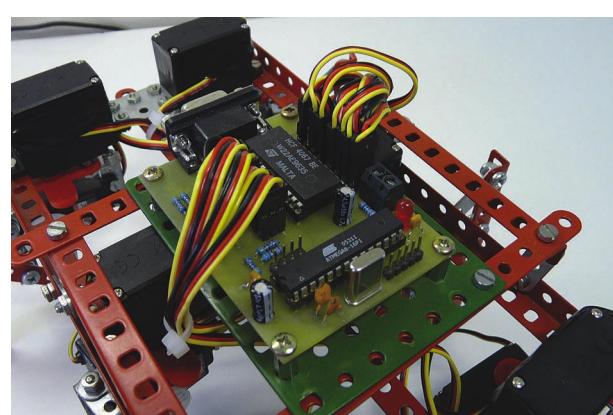
Popsaný algoritmus má jedno omezení. Jak bylo uvedeno výše, servomotoru se musí posílat signál o délce 1 až 2 ms s periodou 20 ms. Jelikož lze v jednom okamžiku ovládat jen jeden ze 16 servomotorů, dosahuje řídící signál každého motoru periody 32 ms! Každé servo je adresováno přesně 2 ms, pro 16 servomotorů je tedy $16 \cdot 2 \text{ ms} = 32 \text{ ms}$.

Tento nedostatek lze vyřešit úpravou řídícího programu – omezením maximálního počtu ovládaných servomotorů na 10. Předepsaná perioda 20 ms však u modelářských servomotorů není kritická a proto není pravděpodobné, že Vaše servo nebude fungovat s tímto řadičem. Jiným důsledkem prodloužení periody je snížení obnovovací frekvence serva z 50 Hz na přibližně 28 Hz. V praxi se to může projevit větším „cukáním“ rotoru při zatížení. Tento jev způsobuje logika serva, která se snaží vyrovnat odchylku polohy ze zpětné vazby v delších intervalech – při nižším kmitočtu je odchylka větší. V běžném provozu se tento efekt prakticky neprojeví. Výhody zapojení jsou zřejmé – nízká výrobní cena a jednoduchost jak desky s plošnými spoji, tak řídícího programu. Vše na úkor prodloužení periody.

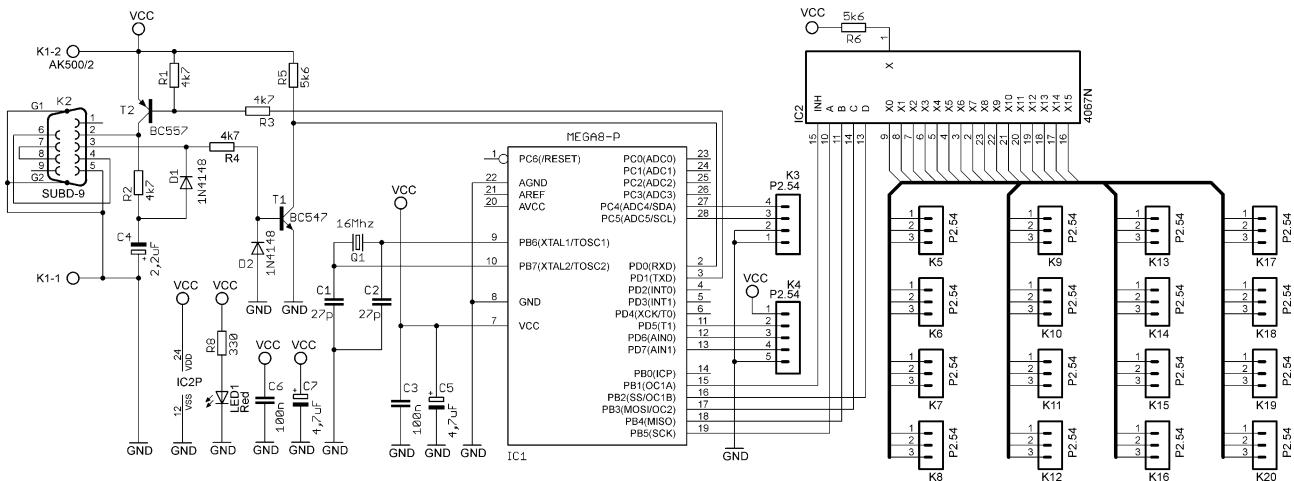
Popis zapojení elektronické části

Obvod je možné rozdělit na část, která upravuje napěťové hladiny přijatých dat po sériové lince, část která moduluje signál pro serva a část která jednotlivé signály přiřazuje těm správným servomotorům.

Část upravující napěťové hladiny logických signálů mezi TTL/CMOS a standardem EIA RS-232c je řešena jednoduchým nelineárním obvodem. Toto zapojení nemůže plně nahradit standardní řešení s integrovaným ob-

Obr. 3.
Robot postavený s využitím stavebnice Merkur s namontovaným řadičem pro 16 serv

Obr. 4. Zapojení rádiče serv

vodem MAX232, ale je jednoduché a v tomto případě i prostorově výhodné. Sériový kanál se připojuje přes konektor K2.

Cást modulující signál pro servo sestává z mikrokontroléra ATmega8, napájení, odrušení a krystalu. Na desce je vyveden konektor K3 pro sběrnici TWI, která je kompatibilní s I²C a také konektor K4 s napájením 5 V a třemi I/O linkami. Obvod není chráněn proti přepážkování ani přepětí - zda je obvod správně napájen signalizuje LED vedle napájecího konektoru.

Cást, která přířazuje modulovaný signál jednotlivým servomotorům je tvořena demultiplexerem ze 4 na 16 (obvod 4067) a šestnácti třípinových konektory. Mikrokontrolér se rozhodne, který signál kam poslat a demultiplexer podle toho rozdělí modulaci na dané výstupy do servomotorů. Na desce s plošnými spoji je vhodné počinovat cesty pro napájení servomotorů a tím zvětšit jejich proudovou zatížitelnost. Všech 16 servomotorů dohromady může mít odběr v řádu jednotek ampér.

Deska s plošnými spoji byla navržena s důrazem na jednoduchost provedení i výroby. Desku je možné vyrobit v domácích podmínkách, bez

potřeby speciální výbavy. Deska je jednostraná, bez propojek.

Možná vylepšení

Rádič má vyvedeny 3 I/O linky z mikrokontroléra na konektor K4. Lze je použít například pro ovládání posuvného registru 4094 a generovat s ním různé efekty – například běžícího hada z LED.

Pro bezdrátovou komunikaci s modulem není nic jednoduššího, než použít RS232 sériový Bluetooth™ adaptér. S bezdrátovým připojením servořadiče lze postavit nezávislé roboty s vlastním napájením a bez kabeláže, která by je vázala.

Závěr

Popsané zařízení je určeno pro nenáročné a levné aplikace. Desku s plošnými spoji lze snadno vyrobit a komunikace po sériové lince byla maximálně zjednodušena, aby i vývojář – začátečník dokázal tento modul ovládat.

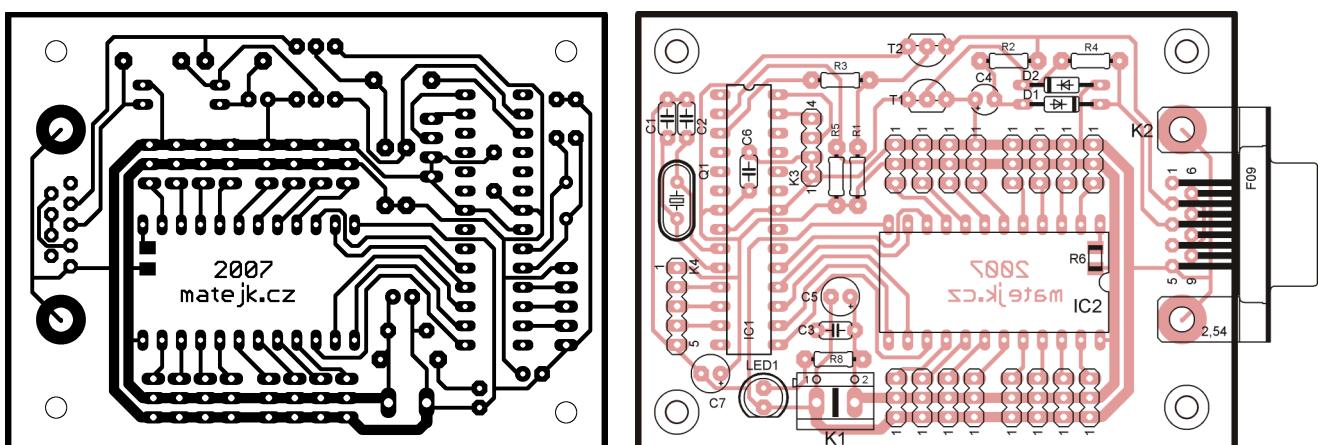
Schéma, návrh desky plošných spojů, řidící program mikrokontroléra a další užitečné rady pro výrobu najeznete na adresu <http://servodriver.matejk.cz>.

[ver.matejk.cz](http://servodriver.matejk.cz). Zde je také umístěn ukázkový program pro ovládání servodriveru pomocí běžného počítače.

Seznam součástek

R1 až R4	4,7 kΩ, vel. 0204
R5	5,6 kΩ, vel. 0204
R6	5,6 kΩ, SMD 1206
R8	330 Ω, vel. 0204
C1, C2	27 pF, keramický
C3, C6	100 nF, keramický
C4	2,2 μF/10 V
C5, C7	4,7 μF/10 V
D1, D2	1N4148
LED1	LED 5 mm, červená
T1	BC547B
T2	BC557B
Q1	16 MHz, krystal HC-49
IC1	ATmega8, DIL28 úzký CMOS 4067
IC2	K1 500/2
K1	K2 CANNON-9F (samice)
K2	konektorové kolíky 5 pinů, rozteč 2,54 mm
K3	Konektorové kolíky 4 piny, rozteč 2,54 mm
K4	Konektorové kolíky 3 piny, rozteč 2,54 mm
K5 až K20	Konektorové kolíky 2,54 mm

Pozn: IC1 a IC2 je vhodné opatřit oběma kódovacími pásky.

Obr. 5 a 6. Deska s plošnými spoji a rozmištění součástek